

For to år siden blev vi opfordret til at 'Come In And Burn'. Nu er det 'Get Some Go'. Den menneskelige pitbull, **HENRY ROLLINS**, er tilbage.

TALTE MED SIT IDOL:

KNIRKE EGEDE

dengang blev debuten 'Damaged' med bandet Black Flag bandlyst af plade-selskabet, fordi den indeholdt 'manglende forsonende sociale værdier', altså en slags forløber for den lille 'Parental Advisory - Explicit Lyrics'-mærkat, som alle gode plader nu bliver mærket med. Rollins har vist vejen for bands som Rage Against The Machine, Pantera, Megadeth, Metallica og Overkill. Men spørger man ham om dem, har han kun én kommentar: "I can play harder!" Nu er den muskelsvulmende multi-kunstners femte soloalbum så på gaden. Her er ikke medtaget de mere spektakulære udgivelser under pseudonym som eksempelvis 'Drive By Shooting'-ep'en. 'Get Some Go' er titlen. Bandet er udskiftet. Rollins har taget skridtet fuldt ud og har både skrevet, komponeret og produceret albummet. Stilen og det umiddelbare virker som ren punk. Men nej... "Det her er bare et rent rock'n'roll-album," forklarer den venlige mand over telefonen. "Jeg ville lave en energisk, stærk og morsom plade, og det, synes jeg, er lykkedes. Og det, du hører, er det, jeg vil have, at du skal høre. Der er ingen udenomssnak. Hvis du hader min nye plade, så kan jeg ikke forsvare mig. 'Get Some Go' er hundrede procent ren Rollins. Det kan godt være, at umiddelbarheden og det faktum, at den er indspillet på kun 18 dage, kan lede tankerne

hen på

For 18 år siden - jeps, du læste rigtigt - debuterede Henry Rollins som musiker. Og allerede

Black Flag. Men sådan er det ikke! Jeg kunne ikke drømme om at søge tilbage i tiden. Black Flag er et overstået kapitel."

Styrke kommer indefra

Klare ord fra en mand, der ikke ligefrem er kendt for at være konfliktsky og forsigtig. At Rollins var et mobningsoffer, da han gik i skole, er svært at forestille sig. Og dog: Et eller andet sted skal vreden jo komme fra... "Jeg havde ingen venner. Jeg var en lille splejs, der måtte finde mig i hvad som helst fra de andre. Jeg havde hverken styrken eller selvtilliden til at slå igen." Men Rollins havde en lærer, der godt havde fattet, hvordan det stod til med den lille knægt. Han opfordrede ham til at begynde at styrketræne, men med ét krav: Rollins måtte ikke se sig i spejlet og opfatte, at hans krop ændrede sig. Styrken skulle komme indefra. Og Rollins træner stadig. Når han er på tour, er der én ting, han altid kræver at få: Adgang til en gymnastiksal med meget tunge vægte.

"At træne er godt for kroppen og hjernen," forklarer han. "Og grunden, til at jeg vil have flere og flere muskler, er, at jeg vil have en krop, der kan klare strabadserne. Når jeg turnerer med et band og står på scenen hver aften, behøver jeg styrke for at klare det. I det hele taget kræver det kræfter at overkomme alle de ting, jeg gerne vil. Jeg vil ikke pådutte andre mennesker mine normer, men når jeg kigger mig omkring, især her i USA, ser jeg ufatteligt mange folk, der overhovedet ikke værdsætter, hvilken fantastisk maskine deres krop er. De bliver fede og usunde - og de er lige glade med det. Det forstår jeg ikke."

Ingen halve følelser

Når Henry Rollins først kommer i gang med at tale om kropskultur og vægttræning, kan han meget hurtigt

komme til at virke som en halvkedelig sundhedsfreak. Men Rollins ejer ikke halve eller lunkne følelser. Der er alt eller ingenting...

"Jeg vil ikke passere gennem livet på en stille og behagelig måde. Det er gået op for mig, at mange mennesker lever deres liv halvt. Det eneste, de bruger tiden på, er at trække vejret, kneppe - og til sidst dør de. So what? Jeg gør ikke noget halvt. Hvis jeg elsker nogen, så elsker jeg dem. Hvis jeg hader nogen, så hader jeg dem så meget, at det gør ondt. Jeg ryger ikke, jeg drikker ikke, jeg tager ikke stoffer. Den slags er for de mennesker, der ikke tør se virkeligheden i øjnene. Men det underlige er, at når folk møder en, som ikke gør nogle af delene, så spørger de: 'Hvad er dit problem?' Jeg har ikke nogle problemer. Mit eneste problem er en flok udsyrede, alkoholiserede svæklinge, som spørger: 'Hvad er dit problem?' Hvis vi ikke levede i det her højteknologiske samfund, ville de slet ikke være i stand til at overleve. Ude i junglen ville jeg æde dem til morgenmad - hvis jeg gad."

Livet er intenst

At se Rollins på en scene er noget specielt. Uanset om man møder op til en af hans spoken words-sessions, eller om man oplever ham til en koncert. Begge steder er han intens, samlet og kontrolleret. Den toptrænede krop er en måde at have kontrol med livet og situationen. "Jeg har oplevet at give interviews, hvor journalisten helt skuffet har spurgt: 'Hvorfor hopper du ikke rundt og råber og skriger?' Hvad kan jeg sige? Well, jeg sidder på et hotelværelse og drikker kaffe og taler ned i en båndoptager..."

Jeg er lige som alle andre: Forskellig, alt efter hvilken situation jeg er i. Jeg er ikke et hadefuldt menneske, og jeg er heller ikke en vred mand. Jeg er nok intens og passioneret, men jeg ville aldrig gøre et andet menneske fortræd."

Hvad ser du så, når du kigger dig selv i spejlet?

"At livet virkelig er intenst, og ikke altid lige nemt. Jeg tror ikke, at de ting, jeg oplever, er så forskellige fra, hvordan andre oplever deres liv. Men uanset hvor lortet livet kan være indimellem, så er jeg altså ret glad for det..."

100%
REN, RÅ ROLLINS

